

moren de vells i encara senten els mateixos anhels de la joventut i procuren suplir per mitjans mecànics la manca de forces físiques.

No fa molts dies que a nosaltres se'ns esponjà el cor en tenir l'honor de presentar, un a l'altre, dos excursionistes de més de 70 anys, els quals encara no havien tingut ocasió de conèixer's malgrat i haver practicat tota la vida l'excursionisme i d'haver-lo practicat en forma que llurs obres són clares, eufòriques i patriòtiques perquè són filles de la generositat i de l'altruisme. Quina alegria no tingueren en saludar-se!... Donc, enamorats no es prodiguen pas tantes lloances.

I cal saber que tot el que han après aquets dos excursionistes, ho van haver d'aprendre autodidàticament. I no és pas que la cosa sigui molt difícil. És qüestió de voluntat. Per a començar no es necessita d'una gran cosa. Es necessita només una petita ànsia, un desig, un voler saber el perquè de les coses. Així:

Per qué una font neix en el lloc que neix, ni un pam més enllà ni més ençà?

Per qué un poble és edificat a dalt del turó i no a la seva base?

Per qué un camí s'enfila ací per nostra dreta, éssent així que el lloc on cal anar es troba a nostra esquerra?

Per qué aquesta contrada se la coneix per un nom distint del que tenia antigament?

Doncs bé; porta pasta excursionista, és i serà excursionista, aquell que, després d'haver-se preguntat el perquè d'una cosa, no para fins que troba algú que li expliqui, si és que per ell mateix no se l'ha ja explicada.

Ja veieu si és senzill ésser excursionista... I és perquè la investigació de tota resposta és la base de l'excursionisme cultural i el principal motiu de l'encant que produeixen les excursions, de faisó que hom desitja llavors fer-ne més per a saber més coses, les quals, cada vegada hom troba més interessants. I tot això aparellat amb la sanitat que reporta l'excursionisme físic, practicat amb mètode, sense cansaments inútils, dona per resultat que l'excursionista adquireixi una educació cultural i una educació física que el fan apte per a grans coses, tot donant-li l'alegria del viure, que és l'essència de la vida...

Si ho feu així, oh, amics de Granollers, de l'aniversari que ara celebren en podreu celebrar les noces de plata, i els joves, les d'or i tot.